

Hlavní ideou je propojení line potoka zpátky do města a jeho zapojení do veřejného prostoru. Potok je živá tkáň města, která v sobě odlišuje své okolí. Spolu tvoří obraz města. Na různých místech výtvarně různě charakterizuje typické pro danou část. Podoba koryta potoka je odrazem jeho okolí a potoka okolí je odrazem charakteru potoka. Někdy však v okolí potoka existovala zastávka a dopravní infrastruktura natolik, že nebylo nic jiného než potok ubírat o úroveň níže do podzemí. Nové vyvíjená proměna spojuje intenzivně vyvíjená náplavka a parků Fialmanka. Zároveň nabízí příjemný zážití propojení směrem na Vyšehrad. V současnosti se turistické, kteří scházejí od brány Vyšehradu v tomto území zřídili díky rozpočítání celého prostoru. Linie potoka nestojí pouze pro napájení. Vyšehrad a Lumbov sady a Fialmanka, ale i Ortořova a další parky. Potok je zároveň – klasická – klasická, která napojuje zřetelně plochy parku. Zároveň funguje jako přírodní biotop, který díky zastřešení a biotopovým korytům na mnoha místech nezapadne. Ústředním motivem je říční zídka z probaveného betonu. Která lemují celý potok. Vytváří interakční prvky, na které se dá sednout a který prostor vymezuje, ale zároveň ho nerozděluje. Zídka vede povětšinou po břehu potoka, který je vyšší a má masivnější charakter. Někdy je zídka přerušena, aby umožnila přístup k vodě. Jinde se mění na funkci mobiliáře. Zároveň může sloužit jako protipovodňová zeď. Druhý břeh, kde není zídka je zaplavená nížina a umožňuje přístup k vodě až do úrovně přírodních břehů či zpevněného městského náplavku. Cílem je zaplavení potoka korytem a umožnění vylévání na potok z různých výškových úrovní. Koncept se odvíjí od myšlenky odlišit potok pod ulici Vlnilavova. Linie potoka by měla navazovat na energii náplavky a zaplavené díle do parku Fialmanka. Proměna začíná na náplavce. kde vstupní hranou se stává část stávajícího tunelu botič pod Rašimovým nábřežím. Aby bylo odlišit potoka mozně a koryto nebylo úspěšně hluboko pod úrovní terenu, jako je tomu dnes, bude nové koryto od Ústředního náměstí klesat mírnějším spádem. Kousek proti proudu botič nad příchozem z náplavky je umístěn stupeň ve dne, který vyrovnává rozdíl mezi novou a původní výškou koryta. Zároveň je stupeň ve dne upraven tak, aby fungoval i jako drobný jeřáb, který zadržuje a reguluje nestálou hladinu botič pod zpevněné proměny. Všechny části by neměly působit pouze na vizuální smysly ale také na sluchový či čichový vjem. Voda šumí a má svůj typický vůni. Hlavní myšlenkou bylo otevření v tomto místě potok a prosadit ho do okolí. Ulice Křesomyslova rozšiřují na několika místech nad potok. Rozšíření chodníka je vykonáno nad stávající potok. Ideální drobné plochy pro sezení, prostor pro zastávku MHD, kdy čekání na tramvaj může být příjemným výhledem na potok a plochy, z nichž se dá sestoupit dále k potoku. Vzhledem k nedostatku prostoru v ulici Křesomyslova a prudkému svahu se jedná o drobné zastávky, které částečně zapojují okolí k potoku. Na druhém břehu zprůchodňují přístup pro pěší, který navazuje na stávající přístup mezi ulicemi Na Fokách a Závěsovo, a napojuje ho dále na ulici Bělehradská. První břeh kolem budovy provází je místo, jeho ústředím je letmozný rákoskový – moř, který se propojuje kolem celého potoka. Zídka odděluje páli proměny od svahu k potoku a zároveň umožňuje sezení či lze do ní zabudovat protipovodňovou zeď. Zídka je přerušena na několika místech, kde jsou umístěny schody umožňující přístup k potoku. Anež provází, který je uzavřený směrem k potoku, na třech místech vytváří a umožňuje výhled na potok i sestoupení k němu. Nově vzniklá zastávka nabízí parter s možností předzahrádky směrem k potoku. S výhledem pracovní a estetická nastavení a bezstarostná starostlivost provází, kde novými úrovními knihovna. Anež provází je oproti ulici Karlovy univerzity s univerzitní knihovnou. Knihovna je umístěna do budovy staré provází, který je památkově chráněn a větší úprava fasády není příliš možná. Díky nedostatku provedení je prostor otevírá pro regly knih. Horní patra, kde je zachována dřevěná stromová konstrukce, by šla na některých místech otevřít přes více patra a možná by sloužily jako studovna, která bude propojena s oběma ze střešních. Plocha střešních provází reší na sobě tři kvadranty nástavby, které slouží jako studovna a zároveň umožňují přístup na střešní terasu. Zároveň pod částí dvora je umístěna klidová studovna, která je provázená avšitými šoty.

